

[Ragnhild Andersen.]

maalet med det samme, men vi sagde, at hvis ikke den højtærede Minister i Udvalget vilde give Tilsagn om, at han vilde fremsætte et Lovforslag herom, agtede vort Parti at stille Ændringsforslag til Lovforslaget om Mækehjælp om Gennemførelse af Forslaget fra Befolkningsskmissionen. Man fik en Vedtagelse i Udvalget, hvor alle Partier med Ministerens Støtte siger, at man er klar over, hvor ønskeligt det er, at Forslaget om Moderskabshjælp snarest bliver taget op til Behandling. Og naar man nu ser, hvordan dette Spørgsmaal videre har udviklet sig — ja, saa er det paa Grundlag af disse Erfaringer, vort Parti fastholder sit Ændringsforslag i Dag. Den højtærede Minister havde i December, tror jeg det var, Ordet i Finanslovdebatten og udtalte, at man i Ministeriet havde undersøgt Spørgsmaalet om Moderskabshjælp m. v., og det synes jeg var godt; men hvad jeg synes var mindre godt, var, at den højtærede Minister ikke fremsatte det Forslag, som man havde gennearbejdet og formentlig redigeret op til Dato. Da dette ikke blev Tilfældet, saaledes som man ønskede det fra alle Partiers Side, og som Ministeren havde givet Tilslutning til i Juni Maaned i Fjor, foranledigede det, at vort Parti som bekendt fremsatte Lovforslaget; men jeg kan ikke undlade at sige, at det havde været nok saa betimeligt, og man havde vel haft Ret til at forvente, at den højtærede Minister havde fremsat Lovforslaget. Naar dette trods Løftet ikke er sket, ser vort Parti i det nu afgivne Tilsagn fra Ministeren ikke nogen Garanti, ikke nogen Sikkerhed for, at denne famøse 13 Ugers Bestemmelse i Løbet af den nærmeste Tid vil blive fjernet fra Ulykkesforsikringsloven, og vi har derfor opretholdt vort Ændringsforslag om, at man nu endelig gør Alvor af at lade Dagpengene ved Ulykkesforsikring træde i Kraft allerede den første Dag, Ulykken indtræffer, og jeg skal meget anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for vort Partis Ændringsforslag.

Holger Larsen (Odense A.): Jeg skal gøre et Par Bemærkninger om det af det kommunistiske Parti stillede Ændringsforslag. Vi er i og for sig enige med Mindretallet i dets Ændringsforslag, og naar Mindretallet siger i sin Betænkning, at det finder den foreslaede Forhøjelse af Dagpengene utilstrækkelig, er det jo kun, hvad der allerede er sagt af min Partifælle i Landstinget, hvor Arbejdet i Udvalget gik ud paa at faa forhøjet Dagpengene, hvad der resulterede

i en midlertidig Forhøjelse op til 10 Kr. Disse 10 Kr. er jo kommet som et Kompromis og en midlertidig Ordning, der ikke binder over for det Forslag om endelig Revision, som Ministeren forhaabentlig inden længe forelægger. Vi er som sagt i Princippet enige med Mindretallet i Ændringsforslaget, altsaa i at Dagpengene bør løbe fra det Tidspunkt, da Ulykkestilfældet indtræffer; det har jeg ogsaa fremført i Udvalget og argumenteret for, men jeg har argumenteret stærkest for, at Spørgsmaalet maa undersøges. For naar vi ikke, selv om vi i Princippet er enige med Kommunisterne, vil stemme for deres Ændringsforslag, er det, fordi vi mener, at lige saa vel som Ændringerne i Satserne inden for Ulykkesforsikringsloven, Dagpenge, Invaliditetserstatninger, Dødsersatninger, maa hvile paa et sagligt forsvarligt Grundlag — det, som det af Ministeren nedsatte Udvalg skal fremkomme med —, lige saa vel nødvendiggør en Ændring af 13 Ugers Bestemmelsen, at der tilvejebringes Materiale til Belysning af hele dette Spørgsmaal. Vi anser det for ganske uforsvarligt, sagligt uforsvarligt, at gennemføre en Ændring, hvis Konsekvens ikke kan overses, og vi har i Udvalget — og det vil jeg gerne gentage her — erklæret os tilfreds med, at Ministeren og hele Udvalget er gaaet ind for et Løfte om, at Spørgsmaalet om 13 Ugers Bestemmelsen tages op til Løsning ved den endelige Revision af Ulykkesforsikringsloven. Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen siger jo ogsaa, at der i Udvalget i alle Tilfælde er opnaaet et Tilsagn fra Ministeren og fra de andre Partier om, at Spørgsmaalet skal føres frem til Løsning. Det er givet, at Spørgsmaalet før eller senere skal løses. Der er Tusinder af Mennesker, som i Sygekasserne kun er forsikret for ca. 40 Øre i Dagpenge, og selv om adskillige har forsikret sig for mellem 3 og 4 Kr., skal det nok vise sig, at det Beløb, Sygekassemedlemmerne gennemsnitlig har forsikret sig for, ligger under en Tokrone. Det er altsaa det Beløb, en Familie, for hvis Forsørger der indtræffer et Ulykkestilfælde, i 13 Uger skal klare sig med. Det maa være klart for enhver, at der er et Misforhold her, et Forhold, som naturligvis bliver mere og mere skævt, efterhaanden som Afstanden mellem Dagpengene inden for Sygeforsikringen og Ulykkesforsikringen bliver større; men Spørgsmaalet er, om hele dette Forhold med 13 Ugers Bestemmelsen skal løses i Ulykkesforsikringsloven eller eventuelt ved en Ændring af Sygekasselovgivningen, og naar det ligger saadan, maa vi stadig væk fastholde, at en Undersøgelse af Spørgs-